

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 ianuarie 2019, în cauza penală privindu-l pe

*Nița Vasili Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 20.07.2018 – 23.11.2018;
2. instanța de apel: 18.12.2018 – 24.01.2019;
3. instanța de recurs: 02.08.2019 – 18.12.2018.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 23 noiembrie 2018, Nita Vasili a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 150 ore de muncă neremunerată în blosul comunității.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la 24 martie 2018, aproximativ la ora 05.30 Nița Vasili, neavând permis de conducere de categoria "B", fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, în încălcarea prevederilor pct. 14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, care direct interzice conducătorului de vehicul de a conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică, a condus mijlocul de transport marca "VAZ 2108" cu n/î xxxxx, cu care s-a deplasat pe drumul M-3 în apropierea s. Ciurni, r-nul Taraclia, unde a fost stopat de inspectorii Batalionului de Patrulare Sus a INP Curtov A. și Popov S., iar în timpul verificării documentelor, au apărut suspiciuni rezonabile că conducătorul

Nița Vasili se află în stare de ebrietate alcoolică, în rezultat fiindu-i propusă testarea alcoolscopică cu aparatul de tip "Drager". În rezultatul testării cu alcotestul Drager, s-a stabilit o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de Nița Vasilie ce constituie 0,66 mg/l, ceea ce depășește concentrația vaporilor de alcool, stabilită de art. 13412 alin.(3) Cod penal, fiind egală cu 0,3 mg/l.

În drept acțiunile inculpatului Nița Vasili au fost încadrate juridic în baza prevederilor art. 264¹ alin. (4) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, și care nu deține permis de conducere.

Cauza penală în prima instanță a fost examinată în ordinea procedurii simplificate prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Taraclia, Chimev Boris, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, în partea stabilirii pedepsei inculpatului Nița Vasili, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Nița Vasili în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, sub formă de amendă în mărime de 850 unități convenționale, echivalent a 42 500 lei. Corpul delict: CD-R disc care conține înregistrarea video de efectuarea testării stării de ebrietate de inculpatul Nița Vasili, să fie păstrată la materialele dosarului penal.

3.1. În motivarea apelului, procurorul a indicat că, pedeapsa stabilită de către instanța de fond în privința inculpatului, este prea aspră, care nu a fost individualizată conform criteriilor stabilite în art. 75 Cod penal, nu s-a ținut cont de persoana celui vinovat, de gravitatea infracțiunii, circumstanțele care atenuază răspunderea inculpatului, conform art. 76 Cod penal. Astfel, a considerat că, pornind de la lipsa antecedentelor penale, depunerea declarațiilor detaliate în care își recunoaște vinovăție în săvârșirea infracțiunii, căința sinceră, în privința inculpatului este necesară aplicarea pedepsei sub formă de amendă, care va fi în măsură să asigure scopul legii penale de restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea celui vinovat, cât și a altor persoane.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 ianuarie 2019, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către procuror, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, sentința este criticată de procuror sub aspectul individualizării și stabilirii pedepsei inculpatului Nița Vasili, solicitând aplicarea în privința acestuia o pedeapsă mai blândă. În acest sens,

procurorul a invocat că pedeapsa cu munca neremunerată aplicată inculpatului, este prea gravă în raport cu fapta comisă, astfel considerând că o pedeapsă echitabilă acestuia ar fi stabilirea pedepsei sub formă de amendă.

Sub acest aspect, verificând legalitatea sentinței, s-a atestat că instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului Nița Vasili a respectat principiile de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 7, 75 Cod penal, aplicându-i acestuia o pedeapsă echitabilă și în limitele stabilite de sancțiunea normei de incriminare, cu respectarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Instanța de apel, analizând materialele dosarului, a constatat că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Nița Vasili instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familie acestuia.

În acest sens, instanța de apel a notat că procurorul în apelul depus a invocat ca circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției, însă la caz, această împrejurare nu poate fi reținută ca circumstanță atenuantă, or, ca efect a recunoașterii vinovăției cauza penală a fost examinată în ordinea procedurii simplificate, iar inculpatul a beneficiat de reducerea limitelor de pedeapsă prevăzute în sancțiunea normei de incriminare.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care solicită casarea parțială a hotărârilor contestate, în latura stabilirii pedepsei, cu emiterea unei hotărâri prin care inculpatului Nița Vasili să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 850 unități convenționale.

În motivarea cererii de recurs procurorul invocă faptul că pedeapsa aplicată inculpatului Nița Vasile, nu a fost individualizată în conformitate cu prevederile art. 75 Cod penal, or, nu a fost luată în considerație personalitatea inculpatului, gravitatea infracțiunii săvârșite - infracțiunea fiind una ușoară, conform art. 16 alin. (2) Cod penal, și circumstanțele care atenuază răspunderea penală a inculpatului. în conformitate cu art. 76 Cod penal.

Pe toată durata procesului penal în cauză, inculpatul Nița Vasile a depus declarații recunoscătoare, s-a căit sincer în cele comise, respectiv, stabilirea pedepsei sub formă de amendă, va contribui la realizarea scopului pedepsei penale, prevăzut de art. 61 Cod penal.

Instanța de fond nu a luat în considerație caracteristica pozitivă a inculpatului Nița Vasile, anterior necondamnat precum și faptul că, cauza a fost examinată în procedura

simplificată, în baza probelor administrate la faza urmăririi penale.

Mai mult ca atât, de către procuror în cadrul examinării cauzei în prima instanță, a fost solicitată pedeapsa sub formă de amendă, adică o pedeapsă mai blândă decât cea stabilită de instanța de fond.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului declarat din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Colegiul penal menționează, că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Instanța de recurs constată, că recurentul în expunerea motivelor privind dezacordul cu pedeapsa stabilită inculpatului, face trimitere expres la temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, care prevăd că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri: *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se

pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurent, prevăzute în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei).

Cît privește motivul precum că, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul penal constată că, în această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar de pe rol, instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu munca neremunerată.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în

corespondere cu prevederile legale (*pct. 4.1. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată conform prevederilor legale, astfel recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 24 ianuarie 2019, în cauza penală privindu-l pe inculpatul **Nița Vasili Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **17 ianuarie 2020**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana